

Wolfgang Wunsch

Wolfgang Wunsch pripada najeminentnijim orguljašima u Europi i svijetu. Nakon studija glazbe u Regensburgu i Münchenu usavršavao se u majstorskoj klasi za orgulje kod glasovitog Karla Richtera. Djeluje kao orguljaš, dirigent i pedagog u Münchenu, Augsburgu, Kölnu i Bambergu. Njegovim koncertom na orguljama zagrebačke katedrale 1. listopada 1992. započet je ciklus koncerata duhovne glazbe koji tijekom jeseni, zime i proljeća organizira Koncertna direkcija Zagreb. Tom prigodom je maestro Wunsch razgovarao s nama:

Wolfgang Wunsch

Kako su Vas se dojmile orgulje zagrebačke katedrale?

„Vrlo sam impresioniran. To su orgulje velikih zvučnih i tehničkih mogućnosti s velikom dispozicijom registara. Akustički su osmišljeno uklopljene u prostor katedrale i nalikuju orguljama glasovite *Votiv Kirche* u Beču”.

*Na koncertu u Zagrebu briljantno ste interpretirali opsežan program (G. Muffat: *Toccata XI* iz ‘*Apparatus musicoorganisticus*’, V. Rathgeber: *Tri pastore* za orgulje, J.S. Bach: *Fantazija* u G-duru BWV 572, *Dva korala* te *Preludij i fuga* u h-molu BWV 544, J. Brahms: *Tri korala*, F. Mendelssohn: *Sonata* u d-molu op. 65 br. 6 na koral *Vater unser im Himmelreich* i M. Reger: *Te Deum* iz opusa 59) koji je impresionirao nazočno slušateljstvo. Kako ste ga osmislili?*

„Osmisliti dobar i efektan program recitala nije jednostavno. Moram se prethodno informirati o nekoliko čimbenika koji uvjetuju profiliranje i sastavljanje programa, a to su: dispozicija orgulja (broj registara i tehničke mogućnosti), želje i zahtjevi organizatora recitala te prostor u kojem se održava recital (koncertna dvorana, katedrala

itd.). Tada osmišljam program vodeći računa o povijesnim značajkama (skladatelje redovito navodim slijedom od renesansne epohe prema suvremenim pravcima, ukoliko se ne radi o recitalu u okviru jedne epohe ili skladbama jednog autora), minutaži trajanja programa i nadasve nastojim izbalansirati efektu i realnu mjeru glazbenog sadržaja”.

Na Vašem koncertu „otkrili” ste zvukovno bogatstvo naših katedralnih orgulja koje su zazvučale u raskošnoj paleti registara; čak smo kod pojedinih skladbi (onih iz baroka) prepoznali osebujan zvukovni ugođaj koji se postiže samo na glasovitim Silbermannovim instrumentima. Recite nam stoga nešto o umijeću registriranja.

„Umijeće registriranja je uvjetovano poznavanjem akustičkih odnosa i potencijalom osobnog talenta. Kad studiram partituru djela, uvijek imam određenu zvučnu ideju i tada pravim akustičke pokuse (npr. odnos flaute na jednom manualu i vox humane na drugom vrlo je istančan u sporim stavcima). Na orguljama zagrebačke katedrale postoje registri koji su identični registrima na Silbermannovim instrumentima (osmostopni i četverostopni principali, gedäckt, vox humana). Silbermann je u barokne instrumente ugradio romantičarsku dispoziciju a vaše orgulje posjeduju takovu dispoziciju”.

Recite nam nešto o Vašim iskustvima sa studija kod Karla Richtera.

„Karl Richter je vrlo senzibilan glazbenik. Kod njega sam imao prigodu naučiti mnogo toga o tonskoj izgradnji u svezi sa formom djela koje se izvodi (npr. pri izvođenju skladbi J.S. Bacha vrlo je bitno koliko će trajati psihološka pauza između pojedinih stavaka). Bio je divan učitelj”.

Unatoč velikoj jeci u katedrali, bili smo impresionirani Vašom preciznom i slušno jasnom interpretacijom posebno kod brzih stavaka. Kako to postižete?

„Kod brzih stavaka uvijek koristim *leggiero* sviranje i tako postižem slušnu jasnoću unatoč fenomenu jeke u sakralnim prostorima.”

Što Vas je posebno veselilo na brojnim koncertnim turnejama u Europi i svijetu?

„Kao katolik i orguljaš katedrale u Bambergu imao sam tri koncerta u Bogoti 1968. u povodu Svjetskog euharistijskog kongresa. Tom prigodom imao sam čast svirati u nazočnosti sv. oca Pape.”

Što bi poručili mladim glazbenicima-orguljašima i onima koji se žele baviti sakralnom glazbom?

„Bitak uspjeha svakako jest kontinuirana ljubav za sakralnu glazbu uz mnogo studija i rada, a tada dolaze i rezultati.”

Miloš LALOŠEVIĆ